



Orgue de Montesa. Martin Usarralde, 1744



Informació de l'orgue, amb documentació
i programes de concerts, a la web
<http://www.museumontesa.com/>

100 anys **Castell de Montesa Monument Nacional**
Montserrat Torrent



Gravat acolorit de Montesa. Moulhier, 1811. Museu Parroquial de Montesa

a càrrec de
Montserrat Torrent

Diumenge, 8 de març 2026

18:00 hores

Església de l'Assumpció

Concert extraordinari d'orgue

Programa

<i>Tiento de primer tono</i> Ancol que col partire	Antonio de Cabezón (1510-1566)
<i>Tiento XXXVI de medio registro</i>	Francisco Correa de Arauxo (1584-1654)
<i>Susana un jour</i>	Giovanni Battista dalla Gostena (1558-1593)
<i>Fantasia 8</i>	Jan Pieterszoon Sweelinck (1562-1621)
<i>Tiento XII de falsas</i>	Joan Baptista Cabanilles (1644-1712)
<i>Partite sulla follia di Spagna</i>	Alessandro Scarlatti (1660-1725)
<i>Tocata séptima</i>	Josep Elias i Verdaguier (1690-1771)
<i>Tiento de tonadas de 8º tono</i>	Fray Cristóbal de San Jerónimo (s. XVII)

Montserrat Torrent, orgue



Aquest any... cent

Viure és creure, actuar segons la convicció pròpia, barrada a la vanitat, oberta a la persistència i tenacitat. És assolir objectius, lluitar per un ideal, ser honrats. No podem confondre la felicitat amb els diners.

Ens hem acostumat a viure bé, hem oblidat la cultura de l'esforç, el valor dels valors, no hem d'entrar en el món de la cobdícia, hem de buscar el nord dels nostres esforços i ideals. És hora de que els nostres desitjos eteris prenguin forma, que l'emoció de l'esguard deixi la seva espera. Deixem-nos bressolar pels braços de la il·lusió, obrim-li la porta de bat a bat, alliberem-nos de les penes de la vida i fem volar els nostres anhels.

Al ponent de la vida mortal allunyem cabòries i sentim-nos cap el gaudi oblidat, però guardat. Regim el nostre delit amb fermança, fem resplendir les nostres virtuts, voluntat i perseverança, fent cas omís a les fortes investides de les espurnes de la soledat.

Si de l'error i l'aprenentatge ens hem vist engorjats, no dubteu, de bon matí a l'albada, creuar-vos en la senda de l'amor al silenci omplint-lo de sentiments. Ens queda la veu d'allò creat. Ens n'adonem de que hi ha la Llum. Si el meu Amor em crida, desoiré sa veu? Sentiu sempre el desfici de cercar la veritat.

La música i la cultura no es quantifiquen, es fan sentir amb un to harmònic, ritme i comprensió.

Barcelona, a les portes de la primavera del 2026.

Montserrat Torrent